

Forskning i kommunikation med afdøde

Ved/Alex Riel
Det Holistiske Universitet

Gary Schwartz, professor i psykologi fra Arizona University i USA er sammen med kollegaer i gang med at forsøge videnskabeligt at påvise kommunikation med afdøde/diskarnerede og der viser sig allerede interessante resultater.

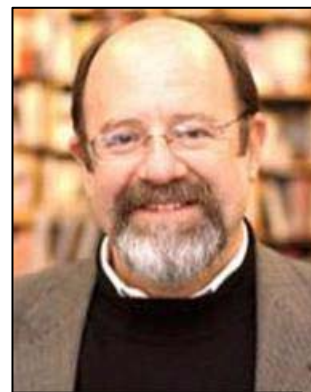
Åndsvidenskab på universitetet

De fleste vil vel nok mene at forestillinger om et liv efter døden tilhører religionen eller i bedste fald religionsfilosofiens domæne. Religiøse må nøjes med at tro på et liv efter døden, der i bedste fald kan støttes af indicier i form af nær-dødsoplevelser, ude-af-kroppen-oplevelser, eller erfaringer med mediers kontakt med afdøde. Gary Schwartz forsøger at undersøge sidstnævnte under kontrollable forhold på Arizonas Universitet. Men hvem er det der vover at forske i det nok mest tabubelagte emne der findes inden for den akademiske verden?

Gary Schwartz er professor i psykologi, medicin, neurologi, psykiatri og kirurgi på Arizonas universitet og har en akademisk karrierer bag sig på de mest anerkendte universiteter i USA (Harvard og Yale). Han er forfatter og medforfatter til over 400 videnskabelige artikler, samt en række bøger. Det lå derfor ikke i kortene, at han skulle kaste sig ud i et sådant spekulativt emne, der vel nok er den hurtigste måde at ødelægge sit renommé på, indenfor den akademiske verden.

Schwartz er leder af et laboratorium for forskning i bevidsthed og sundhed på Arizonas universitet, der rummer 8 interessante forskningsområder:

1. Bevidsthedens evolution
2. Bevidsthed og sundhed
3. Bevidsthedens mulige overlevelse efter døden
4. Bevidsthed og kvantehologafi
5. Gruppe og global bevidsthed
6. Paranormale oplevelser hos dyr
7. Intelligent liv fra andre verdener
8. Forskning i hvorvidt der findes en universel intelligens.

Gary E. Schwartz

Forskningsområderne fra psykologiafdelingen under Arizonas universitet (USA)
 Fra <http://lach.web.arizona.edu/>

Det er alle forskningsprogrammer der har til formål at undersøge bevidsthedens potentialer til personlig, social og global sundhed. Til trods for forskningsområdernes omfang er det dog kun en mindre afdeling, hvor man lige nu fokuserer på forskning i kommunikation med afdøde. Formålet er ganske enkelt at søge indicier for et liv efter døden.

Forskningen

Programmet hedder VERITAS, hvilket betyder sandhed på latin. Man ønsker hermed at leve op til de højeste videnskabelige standarder, hvor forskningsresultaterne skal tale for sig selv. Kun hvis der fremkommer entydige data kan et resultat accepteres. Men hvordan i alverden kan man overhovedet forestille sig at dette er muligt med et emne som liv efter døden?

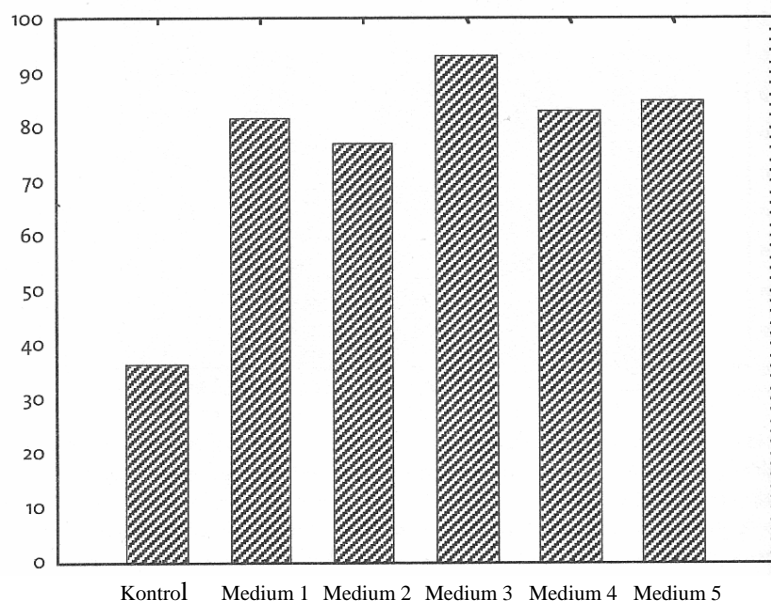
De første forsøg begyndte i 1997 og i 2003 startede et systematisk forskningsprogram med fokus på kommunikation med afdøde. Der blev udviklet procedurer som skulle udelukke at medierne fik information på andre måder, end via kommunikation med afdøde, hvilket er omdrejningspunktet for om dette forskningsområde overhovedet lader sig gøre. Her er en beskrivelse af proceduren på et af forsøgene fra 2001.

Der deltog fem medier og to modtagere, sidstnævnte kaldes en sitter. Medierne var professionelle og offentligt kendte for deres evner. Mediet og sitter kendte naturligvis ikke hinanden og sad adskilt bag forhæng. De blev observeret af et kamera og af personalet. Sitter måtte kun svare ja eller nej på spørgsmål fra mediet, der skulle forsøge at indhente information fra afdøde relationer til sitter. Sitter skulle genkende dem og de blev indplaceret i forskellige konkrete kategorier. Resultaterne fra mediernes i alt 8 sessioner var 77% korrekte svar for første sitter og 83% korrekte svar for anden sitter. En kontrolgruppe af studerende forsøgte at gætte sig til lignende resultater og kunne kun præstere et resultat på 36%, hvilket er indenfor hvad man med rent held kan gætte sig til. Under sessionerne blev der målt både EEG, hvilket er

hjernebølgesvingninger og EKG, der er elektrokardiogram som måler elektriske svingninger i hjertes frekvenser. Det skulle udelukke psykologisk indføling, hvor medium stiller ind på sitter i stedet for på mulige afdøde relationer. Her var der ingen korrelationer mellem medium og sitters EEG og EKG, hvilket man kunne forvente hvis mediet stillede ind på sitter.

Medie og sitter på Arizona's universitet i forsøg på påvisning af kommunikation med afdøde

Sammenligning af resultaterne fra 5 medier og en kontrolgruppe på 68 personer som forsøgte at gætte sig til informationer. Fra Gary E. Schwartz: *The Afterlife experiments*. s. 300.

Resultaterne viste at medierne tilsyneladende kunne opnå konkret viden i langt højere grad end kontrolgruppen og en enkel lå på over 90% korrekte svar. Desuden var der mange eksempler på specifikke begivenheder. F.eks. da et medie beskriver at den afdøde havde to puddelhunde, en sort og en hvid, og at den hvide bestandigt ødelagde inventaret i huset. Gary Schwartz berettiger om flere af sådanne eksempler i sin bog: *The Afterlife Experiments* (Efterlivseksperimenter, 2002). Det var disse resultater der gav forskerteamet troen på at der kunne skabes positive resultater. Men var dette en påvisning af kommunikation med afdøde?

Kritikerne

De forskellige skeptikerforeninger verden over har opponeret kraftigt imod Schwartz arbejde. Når der er en mundtlig kommunikationsfase er det muligt at medierne kan aflæse skjulte informationer fra sitter, det kaldes *cold reading* (aflæsning af kropssprog og intonation). Man kan heller ikke udelukke *Hot reading* (assistenter eller personale indhenter information til mediet inden forsøget). Desuden er der problematikken med *selektiv rapportering*, hvor sitter bekræfter vage eller tvivlsomme udsagn fra mediet, fordi sitter ønsker at forsøget skal lykkes. Skeptikerne mener at disse huller i forsøgsopstillingen kunne forklare resultaterne. Schwartz har forsøgt at invitere skeptikere og tryllekunstnere til at deltage i lignende forsøg og vise, at de kan opnå de samme resultater, men ingen har endnu modtaget invitationen. Schwartz hævder ikke at have bevist kommunikation med afdøde, men at det er en mulighed der må tages i betragtning og efterforskes yderligere. Den eneste måde at besvare kritikken, er at udføre forsøg der tager højde for kritikernes indvendinger. Et sådant forsøg er afsluttet i 2007.

Det nye forsøg

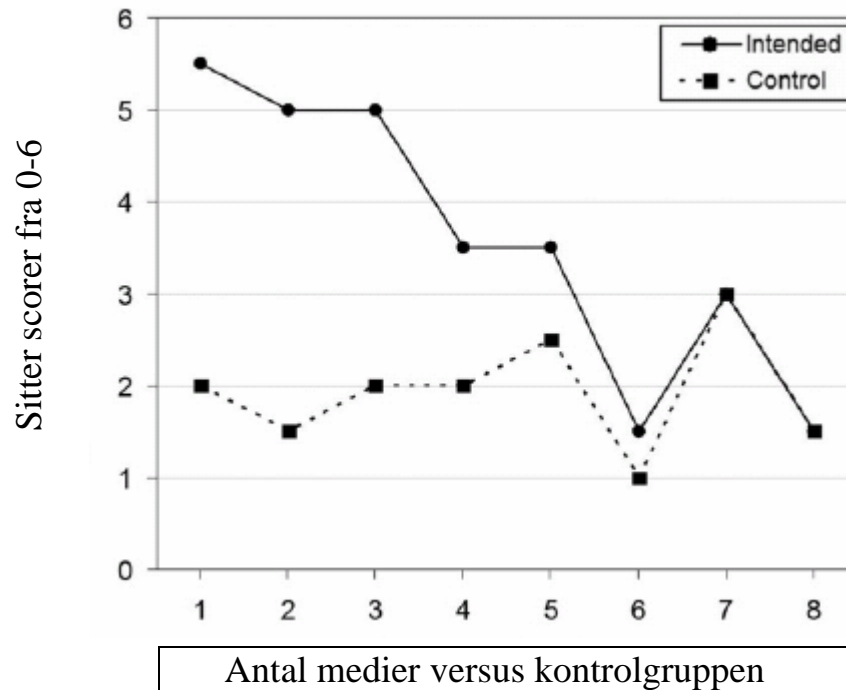
Schwartz og andre har tidligere udført singleblinde og dobbeltblinde forsøg, men dette er det første i verden der har en tripleblind procedurer. Forsøget blev udført via telefonisk kontakt, hvor mediet befandt sig på sin bopæl og var i kontakt med universitetets forskningslaboratorium, hvor en assistent fra teamet sad som *stand in* for sitter, der befandt sig på sin bopæl. I nogle tilfælde befandt medie og sitter sig i hver deres stat. Mediet fik kun fornavnet til den afdøde. Assistenten der sad *stand in* havde ingen kendskab til sitter og modtog information fra mediet, samt stillede spørgsmål. Det var for at udelukke tankeoverføring mellem medie og sitter, samtidig med at det også udelukkede *cold reading* og *hot reading*. Hermed var det også muligt at sitter kunne vurdere resultatet, da denne ikke havde deltaget i processen. Man kunne nu udelukke selektiv rapportering ved at forelægge sitter to rapporter, hvor kun det ene var dennes. Hvis sitter kunne vælge rigtigt over 50% indikerede det et positivt resultat. Alle tre led var således blinde for hele proceduren.

Man havde udarbejdet et spørgeskema som assistenten udspurgte mediet om vedrørende den afdøde/diskarnerede. Der var tre faser 1) mediet får et fornavn på afdøde og bliver bedt om at rapportere informationer fra den diskarnerede 2) mediet får 4 spørgsmål om den diskarneredes fysiske udseende, personlighed, hobby og dødsårsag 3) en fase med mulighed for kommentarer, anmodninger og spørgsmål som den diskarnerede eventuel måtte have til sitter.

Resultatet

Sitterne var 8 studerende fra Arizonas universitet, der havde en tæt relation til en afdød forælder eller anden nær relation. Der var 8 medier, som hver gav to demonstrationer (*readings*) og det samlede materiale var derfor 16 demonstrationer.

Deres materiale blev vurderet i forhold til en kontrolgruppe, hvor 6 af de 8 medier scorede over kontrolgruppen - hvor man forsøgte at gætte sig til et resultat. Da sitterne havde læst 2 demonstrationer og blev bedt om at vælge det der passede bedst, valgte 13 ud af 16 rigtigt (81%)

Sitterne vurderede to demonstrationer på en skala fra 0-6 (fra helt forkert til fuldstændig korrekt). Det ses på den vertikale skala Der var kun en af demonstrationerne som var deres eget og et der ikke var. Den horisontale linje viser antallet af medier. Tre medier var således yderst præcise, tre moderate og to under middel. Mediernes demonstrationer matchede således i høj grad sitters afdøde relationer.

Schwartz og hans kollegaer er forsigtige og mener at der kun er påvist en anormal informationsmodtagelse hos medierne. De kan tilsyneladende modtage information om afdøde på en måde, som ikke lader sig forklare via traditionelle informationskanaler. Hvilke andre forklaringsmuligheder findes der?

Paranormale forklaringer

Andre mulige paranormale forklaringer er at medierne på en uforklarlig måde kan stille ind på sitter og/eller dennes familie og venner og hente informationerne. Eller måske stiller medierne ind på kvantevakuum, som nogle forskere mener, rummer dimensioner, hvor der holografisk opbevares informationer om alt hvad der sker i tid og rum. Måske *er* medierne i kontakt med diskarnerede, men hvordan udelukker man disse to andre paranormale forklaringer?

Styrken i dette tripelblind forsøg er, at man for første gang har en metode der kan udelukke traditionelle forklaringer i form af cold reading, hot reading og selektiv

rapportering. Der er således kun de paranormale forklaringer tilbage, hvilket viser at bevidstheden må have paranormale egenskaber. Schwartz og hans kollegaer konkluderer derfor at såfremt flere og større undersøgelser i fremtiden kan bekræfte resultatet, er der grundlag for et paradigmeskift i vores kulturs opfattelse af bevidsthed. Men hvad med hypotesen om et liv efter døden?

Når man ser på indholdet af den samlede efterlivsforskning (single, dobbelt og tribeltblindforsøg) viser det sig, at medierne ofte har informationer om afdøde, som sitter ikke vidste og som først opdages bagefter. F.eks. henvisning til ukendte ting eller genstande. Det er uforeneligt med clairvoyance og telepatihypoteserne.

De diskarnerede kommunikerer spontant og levende, hvilket gør samtalen meget anderledes end blot passiv udskrivning fra en universel båndoptager (måske i form af et ukendt informationsfelt i kvantevakuum).

Det styrker indiciene for hypotesen om personlighedens overlevelse efter døden. Samlet set er det den eneste hypotese som alene kan forklarer alle forsøgene, mens der behøves en kombination af de andre hypoteser for at forklarer alle single, dobbelt og tribelblind forsøgene. Hvis gentagende tribelblind forsøg en gang i fremtiden viser samme resultat kunne vi en dag måske læse i avisen, at videnskaben havde påvist stærke indici for et liv efter døden – og det ville ikke være en avisand!

En personlig livshistorie

Hvad driver egentlig Schwartz ind dette kamikaze område?

Som 21 årig i 1966 kørte Schwartz i bil sammen med sin kone og da det begyndte at regne kraftigt drejede de ind for at holde på en sidevej. Foran dem holdt en anden bil stille. Pludselig hørte Schwartz en klar stemme der sagde ” *tag sikkerhedsbæltet på NU*”. Han brugte aldrig sikkerhedsbælte, men tog det nu på og insisterede på at hans kone også tog det på. Et minut senere drejede en anden bil ind og ramte dem med høj fart og deres bil blev trykket sammen som en sandwich. Begge ville formentlig være døde uden sikkerhedsbælte, og mens konen brækkede ryggen, slap Schwartz med mindre skader. Men hvor kom stemmen fra? Schwartz var opdraget som ikke-troende, men var stærk sandhedssøgende og dette startede en filosofisk søgen indenfor mange discipliner.

Der er kun to måder at leve livet på. Den ene er som om intet er et mirakel. Den anden er som om alting er et mirakel.

Albert Einstein

Evidensbaserede tro

Schwartz's studier af kvantefysik og systemteori førte til opdagelsen af hvorledes det energirige kvantevakuum kunne være organiseret som et lærende system, hvormed universet kunne betragtes som et levende væsen. Det argumenterer han for i bogen: *The Living energy universe* (Det levende energi univers, 1999). Hvis alle informationer opbevares her kunne man måske stille universet spørgsmål og få svar. Schwartz eksperimenterede med dette i en årrække og opdagede at man som selvstændigt tænkende menneske godt kunne genoprette en forbindelse til kosmos. Det skriver han om i bogen: *The G.O.D. Experiments* (G.O.D. eksperimentet, 2006). G.O.D. står for *Guiding, Organizing, Designing process* (guidet, organiseret, designet proces), hvilket er et forskningsområde som undersøger om naturen og mennesket guides af en ukendt kilde.

Det er et forsøg på at skabe et forskningsområde for *evidentbaserede tro*, der bygger på den virkelighed vi kender fra alle videnskaberne discipliner, og som Schwartz mener, peger mod et intelligent designet univers. Det organiserer verden ved kun at guide de levende væsener. Vi kan lade os guide ved at begynde at stille universet spørgsmål og dermed integrerer G.O.D. i hverdagslivet.

Men mener Schwartz at videnskaberne skal bevise Gud? Nej, han siger: ” *vi skal åbne os for at det guddommelige kan bevise sig selv gennem vores forsøg – såfremt det eksisterer.* Ligeledes forsøger Schwartz heller ikke at bevise et liv efter døden, men forsøger at skabe videnskabelige metoder der muliggør at diskarnerede kan vise sig for os, såfremt de eksisterer. Hvis ikke vi begynder at stille universet sådanne spørgsmål kan vi heller ikke forvente at findes svar. Det gælder i videnskaberne og i det personlige liv.

Stiller du universet spørgsmål?

Får du svar?

Litteratur af Gary E. Schwartz.

The Living Energy Universe (1999)

The Afterlife Experiments (2001)

The G.O.D. Experiments (2006)